

Разказ за чудотворната икона на света Богородица „Достойно ест“

Света гора – така се нарича земята на Атонския полуостров, днешна Гърция, която е обитавана от монаси с най-различни народности. Тук има 20 големи манастира, а в техните околности много килии (малки колиби и постройки, обитавани от монаси). Тук през 10 век се случило чудото с иконата на пресвета Богородица, наречена „Достойно ест“.

В една от килиите живеели старец монах и млад монах - негов ученик. Те прекарвали дните и нощите в молитви и рядко напущали килията си. Но един ден старецът пожелал да отиде на нощно бдение в големия манастир. Нощно бдение са общи молитви на свещенослужителите и богомолците, които продължават цяла нощ в храма.

Ученикът останал да се моли в килията. През нощта непознат монах почукал на вратата и ученикът го поканил да пренощува. Рано сутринта младият монах, заедно със своя гост започнали утринните молитви и след като възхвалили Бога, започнали славословие към Пресвета Богородица. Но тук гостът запял с ангелския си глас чудна песен за светата Дева, която младият монах не знаел: **„Достойно е наистина да те облажаваме, Богородице, винаги блажена и пренепорочна и Майка на нашия Бог“**, след което и двамата продължили песента с познатата възхвала: **“По- почитана от херувимите, несравнено по-славна от серафимите, нетленно родила Бог Слово, същинска Богородица те величаем.”**

Младият монах бил удивен от чудния глас на своя гост и от нечуваната дивна песен за света Богородица. Той поискал да я научи от своя гост. Монахът го помолил за лист и мастило, за да запише песента, но в килията на двамата отшелници нямало ни едно от двете. Тогава монахът поискал някаква каменна плоча, която ученикът му дал. За почуда на младия отшелник, неговият гост започнал да пише върху плочата с пръста си и думите се връзвали в нея, като във восък. След това тайнственият гост станал невидим. А младият монах започнал да препрочита песента и да я пее с наслада, хвалейки Божиата Майка.

Когато старецът се върнал и чул чудната песен, разбрал, че необикновеният гост е бил ангел. Това бил Архангел Гавриил, който научил монасите как достойно да възхваляват препрославената Владичица Богородица.

Двамата монаси известили за чудото игумена от манастира Протат, а по-късно били известени патриарха и царя. За потвърждение показали каменната плоча с изсечената в нея песен. Целият християнски свят започнал да славослови Божиата Майка с тази песен, която днес се пее на всяка Божествена литургия. Тази песен с радост научават всички православни християнчета. Иконата, пред която била изпята песента е наречена „Достойно ест“. Тя била пренесена на специално място в манастира, а нейни копия има по целия православен свят и в почти всеки християнски дом.“ (по „Сказание за чудотворната икона на Пресвета Богородица Достойно ест“ www.svet-gora-zograph.com)

Достойно естъ яко воистину блажити Тя, Богородицу, присноблаженную и пренепорочную и Матерь Бога нашего. Честнейшую Херувим и славнейшую без сравнения Серафим, без истления Бога Слова рождшую, сущую Богородицу Тя величаем.

Достойно е, наистина, да Те облажаваме, Богородице, винаги блажена и пренепорочна и Майка на нашия Бог. По-почитана от херувимите и несравнено по-славна от серафимите, нетленно родила Бог Слово, същинска Богородица, Те величаем.

Иконата на света Богородица „Достойно ест“

